

faa med Hensyn til Grundsætningerne, saa kan jeg dog, saalænge vi i alt Fald ikke have Udsetigt til at faae Andet end en Forandring og Forbedring i denne Forordning af 26de Juli, paa ingen Maade finde mig tilfredsstillet derved, og, dersom det ærede Medlem skulde ville yttre sig i en modsat Retning og skulde ville vedkjende sig, at den Ordning af Forholdene og af Bestyrelsen, som var fremsat i Forordningen af 26de Juli, var den, Fædrelandet kunde være tjent med, saa maa jeg dog fremsætte det Spørgsmaal: hvorfor er han da ogsaa med at reise Rigsretstiltale mod det forrige Ministerium? Er det Skridt, som det forrige Ministerium har gjort, et Skridt, som Fædrelandet kan være tjent med, er det en Ordning af Forholdene, som vi virkelig kunne ønske skulle faae Indflydelse paa vort Fædreland, saa var det dog vel ikke værd at sætte det under Tiltale derfor. Forsaavidt den høitærede Cultusminister har yttret, at hvad der ligger i mit Forslag, nemlig at de forskjellige Repræsentationer for Landsdelene i Forening skulle discutere om Fællesforfatningen, er noget Andet end det, Ministeriet har paatænkt, da ligger Forskjellen jo aabenbart alene deri, at Ministeren vil have, at der skal sammentræde Udvalgte eller Delegerede fra de enkelte Repræsentationer, og at mit Forslag gaaer ud paa, at det ikke skulde være Enkelt af Forsamlingerne, men dem alle; i sit Bæsen er dette ingen For-

skjel, men i sine Følger kunde det vistnok føre til meget forskellige Resultater. Den naturlige Sikkerhed, der vilde følge deraf, vilde være, at de lovlige Repræsentanter for de forskjellige Landsdele samledes og forhandlede om de Sager, som virkelig ere Fællessager.

Monrad: For at forebygge Misforstaaelse, skal jeg blot tilføie, at mine Dittringer gjaldt den Udtalelse, som Thinget har givet i Adressen. De i Adressen udtalte Anskuelser vare fra Thingets Side et Tilbud, som jeg ikke troer det kan gaae fra, fordi Forholdene nu stille sig gunstigere.

Dankier: I Anledning af nogle Dittringer af den ærede Rigsdagsmand for Præstø Amtis 4de Valgfreds (Grundtvig), der gif ud paa, at Grundlovsudkastet kun een Gang er vedtaget her i Thinget, skal jeg bemærke, at det efter min Opfattelse er urigtigt. Lovudkastet er ikke alene vedtaget i næstforrige Samling; men det blev ogsaa vedtaget i den sidste Samling, i det sidst opløste Folkething; thi Enhver, der stemte for Adressen, stemte derved tillige for det Lovudkast, som nu ligger for; skøndt han ikke gjorde det directe, saa gjorde han det dog indirecte og paa en mere bestemt Maade, end om han havde stemt for Lovudkastet § for §.